

Wydział Inżynierii Lądowej i Gospodarki Zasobami

Katalog
dobrych praktyk...

DOBRA PRAKTYKA

w zakresie bieżącej kontroli i oceny postępów w nauce studenta – semestry kontrolne i dwuprogowy deficyt punktów transferowych (ECTS).

CELE STOSOWANIA

Uporządkowanie wymogów w aspekcie zaliczania przedmiotów/modułów objętych programem kształcenia, doprecyzowanie zasad dotyczących wpisu na kolejny semestr studiów, zmotywowanie studenta do systematycznej pracy.

OPIS/CHARAKTERYSTYKA

W nawiązaniu do obowiązującego regulaminu studiów (par. 7 pkt 17) decyzją Rady Wydziału wprowadzono semestry kontrolne na studiach I stopnia (stacjonarnych: czwarty i szósty, niestacjonarnych: piąty i siódmy) i II stopnia (niestacjonarnych: trzeci), przy zaliczaniu których dokonywana jest zarówno ocena programowa jak i punktowa dotychczasowych osiągnięć studenta. Dodatkowo ustalono (od roku akademickiego 2014/15) wysokość deficytu punktowego na poziomie 12 (w tym maksymalnie 9 z jednego semestru) dla studentów studiów stacjonarnych oraz 15 (w tym maksymalnie 12 z jednego semestru) dla studentów studiów niestacjonarnych. W odniesieniu do obu trybów kształcenia (stacjonarnie, niestacjonarnie) dopuszczalny łączny deficyt punktów transferowych (ECTS) może obejmować maksymalnie 3 przedmioty, natomiast w przypadku większych zaległości zgoda na wpis na kolejny semestr uzależniona jest od indywidualnej decyzji właściwego Prodziekana ds. kształcenia.

WARUNKI POWODZENIA

Predyspozycje intelektualne studenta, ponadprzeciętny poziom wiedzy z przedmiotów podstawowych wyniesiony ze szkoły średniej, odpowiednia organizacja roku akademickiego (w tym sesji egzaminacyjnych), rozsądne pod

względem ilościowym i jakościowym rozłożenie zaliczeń/egzaminów w semestrach zimowych i letnich, dopracowanie planów studiów z uwzględnieniem następstwa przedmiotów (modułów).

TRUDNOŚCI I ZAGROŻENIA W REALIZACJI

Możliwość wzrostu wskaźnika odsiewu studentów pierwszych semestrów oraz współczynnika powtarzania roku na wyższych latach, zaburzenie grafiku zajęć studenta koniecznością nadrabiania różnic programowych.